

тертипъ) противъ Россіа; защото Отоманская Порта за да вѣдатъ ней вѣрны тѣхъ Князеве, желаше да има като единъ залогъ (*аманетъ, тѣрски) за това новое Оуправленіе, нѣхныа роднины, дѣто оставахъ въ Цареградѣ.

Тѣхъи Фанариоте во осемнадесатый вѣкъ изгониха (*испѣдиха) Болгарскій языкъ не токо изъ Церкви, но и изъ Сѣдове Влашкой земли. Отъ таа причина много пакость тегаи отъ онова время Литтературата оттамдѣнавскаго Болгарскаго Народа, кой е оставенъ отъ тогива на свои силы.

Не само Болгаре, но и Сербе до половинна минѣвшаго 18. столѣтіа, не са оуправлявахъ отъ Цареградскихъ Патріарховъ*) Тѣи имаха своихъ Патріарховъ въ Тер-

---

*) Патріархъ, слово греческо, отъ патиръ (т. е. отецъ, или баща), или отъ патріа (французски фамиліа, или вѣща) и архонъ (оуправитель, или глава (тѣрск. завитинъ)). Заради че прѣаха Болгаре отъ Грецы вѣра, за това са види, че прѣаха и сѣхъи церковны гречески титѣле.